

MŪSU LIE TU VA

São Paulo - Brasil - 1970 m. Geguzės - Maio 15 d.

PLACIAJAME PASAULYJE

25 METAI PO II PASAULINIO KARO

MASKVA Gegužio 5 dieną suėjo 25 metai, kai vokiečiams pasirašius kapituliacijos raštą, pasibaigė baisusis II Pasaulinis karas. Šią sukaktį labiausiai minėjo komunistiniai kraštai.

Ta „Pergalės Diena“ su ypatingomis iškilėmis buvo atšvęsta Maskvoje. Gatvės buvo papuoštos vėliavomis ir spalvotomis elektros šviesomis. Garsiakalbiai visą dieną perdavė kariškus maršus ir dainas; televizija rodė filmus ir dokumentus apie buvusįjį karą. Visi Sovietų Rusijos kraštai atsispausdino Krašto Gynybos ministro, maršalo Andrei Grecko kalbą, pasakytą Kremliuje. Jis iškėlė Raudonosios Armijos laimėjimus ir kaltino JAV imperializmu ir įspėjama komunistine Kinija.

Panašios iškilės, tik su kariniais paradais, buvo ir Jugoslavijos sostinėje Belgrade, Pragoje ir kitur.

AMERIKIECIAI CAMBODZEJE IR NERAMUMAI

VAŠINGTONAS. JAV prezidentas Niksonas praeitą savaitę pasiuntė karinius dalinius draug su pietų vietnamiečiais į Cambodžos teritoriją. Tą pat vakarą, Niksonas kalbėdamas per radiją ir televiziją, teisingai šį savo apsisprendimą, kad būtinai reikėjo sunaikinti šiaurės vietnamiečių ir vietkongos militines bazes bei vadovietes Cambodžos teritorijoje, nes iš čia jie visai nekludomi puldavo Pietų Vietname amerikiečius ir vietnamiečius. Dabar jie iš tų pat bazių užima vis didesnes Cambodžos sritis ir nori nuversti parlamente patvirtintą naująją valdžią.

Visuose JAV miestuose prasidėjo studentų, kairiųjų ir parlamentarų protestai. 4 studentai žuvo susirėmimuose su policija ir tautine gvardija. Kongrese pareikšti protestai už tariamą Konstitucijos sulaužymą (Prezidentas pasiuntęs karius neatsiklausęs parlamento), žadėta iškelti bylą prieš prezidentą.

Tačiau Niksonas kariuomenės neatšaukė. Vėl aiškino studentams ir gegužio 10 d.

pasakė visam kraštui, kad jo tikslas yra tas pats, kaip ir protestuojančių – pasiekti taikos ir atitraukti amerikiečius karius iš Indokinijos. O tai galima tik sunaikinus jų atsparos bazes Cambodžoje. Jis pažadėjo karius iš Cambodžos ištraukti po 60 dienų ir neįsiti karių toli u. kaip 30 kilometrų į Cambodžą. Tai palengva apramino žmones. Dauguma iš plačiųjų masių – pagal Galup viešosios nuomonės tyrinėjimo davinius – pasisakė už Niksono politiką.

Belagueris Laimės

SAN DOMINGOS. Gegužio 16 d., šeštadienį, bus rinkimai į San Domingos valstybės prezidentus. Priešrinkiminė kampanija yra labai karšta, aistringa. Dabartinio prezidento Belaguer priešrinkimai labai siunta, kam jis vėl pasitė savo kandidatūrą į prezidentus. Ypač teroristinės grupės labai triukšmauja, vykdo teroristinius aktus, užpūlimus bei žudymus.

Tačiau Vyriausybė griežta ranka su policijos ir kariuomenės pagalba palaiko visur šokią tokią tvarką. Belaguer nepasiduoda įbaiminamas. Jis, tur būt, bus vėl išrinktas į prezidentus. Tačiau ne dėl to, kaip prikiša priešrinkikai, kad panaudoja visą valdžios galią išplėsti savo propagandai. Daugiausia dėl to, kad jo priešrinkikai yra suskilę į 4 partijas. Nei vienas jų kandidatų negali surinkti reikiamos daugumos. Dėl to jie ir širsta, iš anksto kaltina būsimų rinkimų falsifikacija, teroru ir t.t. Tačiau rinkimas visame krašte stebės tarptautinė politikų ir žurnalistų komisija, vadovaujama buvusio Venezuelos Užsienių Reikalų ministro Marcos Falcon.

Apsisprendimo Dienos Bolivijoje

LA PAZ. Turės apsispręsti šiomis dienomis Bolivijos prezidentas generolas Ovando Candia: pasukti į komunizmą ar grįžti į demokratiją. Į tai verčia keletas faktų,

Gegužio 1 Bolivijos darbininkų sindikatai suruošė „Antimperialistines eitynes“, nešdami didelius komunisto „Che“ Guevara paveikslus ir raudonas vėliavas. Eitynių prieky-

je žygiavo keletas revoliucinės vyr. aussybės ministrų. Tai pirmą kartą po 1965 metų, kad valdžios ministrai dalyvautų prokomunistinėse manifestacijose.

Darbininkų sindikatai turėjo savo 6-ji Bolivijos Darbininkų Centralės kongresą parlamento pastatuose. Jie ten iškabino didžiulį Lenino paveikslą ir jį bei komunizmą garbino. Tai leisdamas, gen. Ovando tikisi laimėti kairiųjų paramą.

IŠSIRINKO LECHIN.

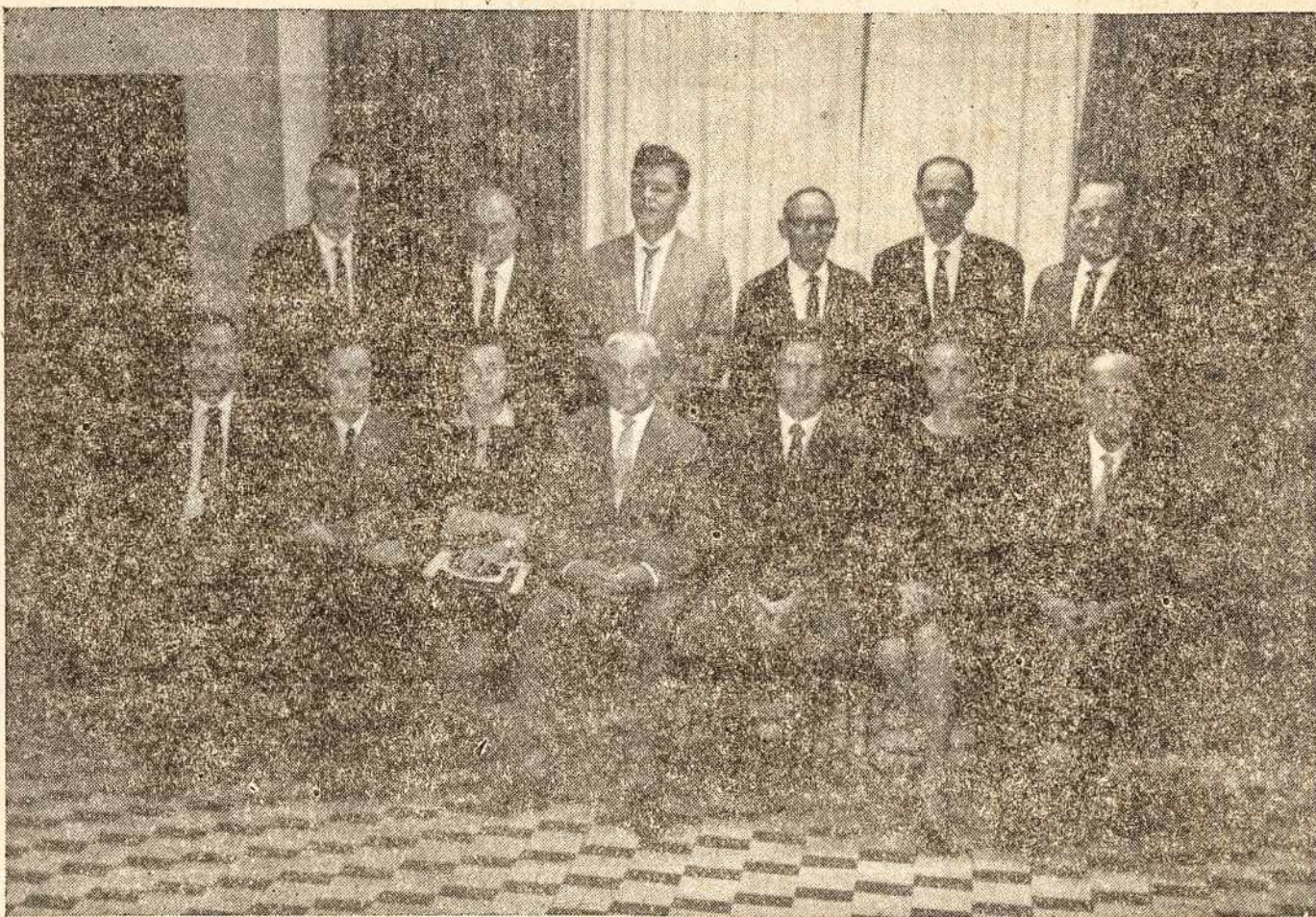
Šiame kongrese Centralės vykdomuoju general. sekretoriumi sindikatai išsirinko Juan Lechin, buvusį Bolivijos viceprezidentą, kasyklų darbininkų sindikato vadą ir Kalsios Bolivijos Revoliucijos Partijos pirmininką. O jį karinė valdžia prieš porą mėnesių buvo ištrėmusi iš krašto. Tik visai neseniai gen. Ovando leido jam grįžti. Lechin kongrese piktai puolė Bolivijos Kariuomenę ir reikalavo ginklų darbininkams. Rezoliucijose kongresas reikalavo visus didesnius laikraščius paversti darbininkų kooperatyvais.

AR BEREMS KARIŠKIAI?

Visa tai, be abejo, užgau-na kariškius ir dešiniųjų bei

A. A. motinai JULIJAI ŠUKIENEI
Sesutei LIUCIJAI
ir močiutei JULIJAI RUDMINIENEI
auto nelaimėje žuvus
liūdinčiam sūnui, broliui inž. PRANUI ŠUKIUI
nuoširdžią užuojautą reiškia

«Aušros» Choras

NAUJOJI BRAZILIJOS LIE TU VIŲ BENDRUOMENĖS TARYBA

Sėdi (iš kairės): V. Banys, A. Petraitis, M. Vinksnaitienė, Kap. J. Čiuvinškas Tarybos pirm., J. Tijunėlis, Valdybos pirm., U. Matelionytė, J. Jodelis.

Stovi (iš kairės): A. Magila, J. Bagdžius, St. Kubiliūnas, V. Kutka, P. Šimonis, J. Baužys. Trūksta: M. Braslauskaitės ir J. Bajorino.

Pranui Šukiui
tragiškai netekusiam mylimos motinos JULIJOS sesers
LUCIJOS ir MOČIŪTĖS JULIJOS RUDMINIENĖS
giliaus skausmo valandą drauge liudime
Robertas ir tėvai Bratkauskai

Žuvus eismo nelaimėj
LIUCIJAI ŠUKYTEI
motinai JULIJAI ŠUKIENEI
ir močiutei JULIJAI RUDMINIENEI
skausmo valandą širdingą užuojautą reiškiamo
jos sūnui Pranui.
Sv. Juozapo Vyrų Brolija

PRANUI ŠUKIUI
PRANCŠKUI SATKŪNUI IR ŠEIMOMS
reiškia nuoširdžią užuojautą ir aukoja šv. Mišių auką
Tėvai Jėzuitai

liberalų galingas grupes. Ypač tingai prezidentui Ovando svarbi kariuomenės parama. Jis iki šiol ja rėmėsi savo kovoje prieš komunistus ir liberalus, kurie nori jį nuversti.

Norėdamas įsuteikti kariškiams, praeitą sekmadienį generolas Ovando pasakė griežtą kalbą. Joje pasisakė prieš vykstančius komunizmo reiki-nius Bolivijoje. Jis pareiškė: „Mes nenorime komunizmo, nors ir esame kairioji grupė ir norime palaikyti gerus santykius su komunisti-

niais kraštais“.

Be to, jis parengė plačią administracinę reformą. Pagal ją turi būti pertvarkytos ir ministerijos. Ta proga jis galės pašalinti keletą labai komunistuojančių savo kabineto narių. Tie ir nelaukė re-formos oficialios pradžios bet atsistatydino. Po keletos dienų atsistatydino ir visas ministrų kabinetas. Dar neaišku, koks bus naujasis, kur pasuks generolas Ovando? Kaip pasisakys Bolivijos kariuomenė?

NAUJORKAS

KAD MŪSŲ APYLINKĖJE BŪTŲ ŠVIŠIAU

New Yorke, vasario 22 d. vakarą, prieš uždarant Vasario 16 proga suruoštą didžiulę lietuvių dailiainių parodą, aplankyta 1.000 žmonių, tame pačiame Kultūros Židinyje įvyko toks pirmas pagerbimas: savitrašio "DARBININKO" redakcija atžymėjo tuos vienetus ir asmenis, kurie praeitų metų bėgyje labiausiai pasireiškė ir prisidėjo prie lietuvių išlaikymo, mūsų kultūros puoselėjimo ar savo konkrečiu darbu rėmė Lietuvos vadavimo bylą.

Redakcijai pasisekė beveik visus sukviesti. Niekam nebuvo pasakyta, kas ten bus, bet prašė: štai vasario 22 vakarą ateikit į Kultūros Židinį. Nežinojo ir publika. Tik vienas šeimininkas A. Vakselis buvo pilnai painformuotas.

Štai parinktieji vienetai ir asmenys:

- 1. Tėvam Pranciškonam už Kultūros Židinio pradžią,
- 2. Lietuvių Bendruomenės New Yorko apygardos valdybai, vadovaujamai Alk. Vakselio, už lietuviškųjų jėgų jungimą ir sugyvinimą;

3. dr. gydytojui Vyt Radzivanui jaunimo traukėjui į lietuviškas organizacijas ir uoliam lietuviškų bei amerikoniškų draugijų dalyviui;

4. Lietuvos Nepriklausomybės Fondui už išleidimą knygos «Lithuania 700 Years»;

5. Jadvygai Matulaitienei, vadovavusiai per 20 metų tautinų šokių grupei ir dirbančiai Maironio Sešadienio Mokykloje mokytojai;

6. Vyt. vaitiekūnui žodžiais ir raštais padėjusiam sušvelninti įtampą tarp kartų ir surasti sprendimus dėl mūsų santykių su Lietuvos žmonėmis taip, kad liktume principingi, kiek būtina, ir lankstūs, kiek leistina; jis yra ilga metis ir aktyvus Lietuvių Bendruomenės Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto ir Lietuvos Laisvės Komiteto narys;

7. Birutei Novickienei, kuri, nežiūrint sunkių asmeninio gyvenimo sąlygų, vistiek dalyvavo visuomeniniame gyvenime ir parengė draug su kitais knygą «Lithuanian Woman» (Lietuvė Moteris).

Taigi, vienas «Darbininko» redakcijos narių, Paulius Jurgus perskaitė aktą — kodėl štai jie atžymimi gi redakcijos moderatorius tėvas Korn. Sučmys, pranciško-

nas, įteikė parašytus aktus ir Lietuvos Nepriklausomybės sukaktuvinių metų medalius.

Atžymėtieji pirma nesusivokė, kas čia dedasi, o paskui susijaudino. Publika karštai plojo įteikiant jiems tuos aktus ir medalius.

KANADA

LIETUVIŲ Katalikų Mokslo Akademijos aštuntasis suvažiavimas rengiamas šių metų rugsėjo 1-6 dienomis Toronte, Kanadoje. Techninę ir organizacinę suvažiavimo programą ruošia Toronto lietuvių katalikų mokslo Akademijos židinyje, kuriam pirmininkauja dr. J. Sungaila. Suvažiavimo mokslinės programos sudarymu rūpinasi Mokslo Akademijos centro valdyba Romoje. Jau paskirti atskirų mokslo šakų programų direktoriai. Teologijos sekcijai vadovaus kun. dr. Pranas Gaida, filosofijos — prof. dr. L. Navickas ir istorijos sekcijai — dr. J. Sungaila ir prof. Pavilanis. Kitų mokslo sekcijų programų vadovai bus paskelbti vėliau.

VOKIETIJA

MÜNCHENO katalikų kunigų laikraštis «Klerusblatt» spalio mėnesio numeryje plačiai paminėjo 1953 metų Vakarų Vokietijoje mirusio lietuvių kunigo Andriejaus Povilaičio veiklą Miuncheno vyskupijoje. Miuncheno universiteto profesorius delfo Ziegler'io ilgame straipsnyje iškeliama ne tik plati kun. Povilaičio veikla Lietuvoje ir tremtyje, bet

objektyviai atvaizduojama Lietuvos katalikų Bažnyčios padėtis sovietinėje okupacijoje.

Laisvuosius Vakarus pasiekusiomis žiniomis, Taline, Estijoje, buvo suimti trys sovietų pavaadininio laivo karininkai už jų paruoštą laisvėjimo reformų programą. JAV spandos atstovai Markvoje pažymi, kad ryšium su jūrų karininkų suėmimu Taline sovietų milicija pravedė plačius tardymus ne tik Estijoje, bet ir kituose Sovietų Sąjungos miestuose — Leningrade, Permoje, Baku, Chabarovske bei Rygoje ir Kaune.

Garsiaame Freiburgo universitete, Vakarų Vokietijoje, nuo praėjusio semestro pradžios dėstoma lietuvių kalba. Lituanistines paskaitas skaito jaunas indoeuropiečių kalbų prof. dr. Bammesberger, kuris dar neseniai lituanistiką studijavo Miuncheno universitete pas prof. dr. Luciją Baldauf-Jurgutytę. Lietuvių kalbos studijoms vartojama JAV-se lietuvių išleista modernų leidinių svetimšaliams mokyti lietuvių kalbos «Introduction to modern Lithuanian». Freiburgo universitetas įsigijo taip pat šiam leidiniui pagamintas magnetofono juosteles ir kitas priemones. Šiuo metu lietuvių kalba yra dėstoma šiuose Vakarų Vokietijos universitetuose: Bonnoje, Miunchene, Heidelberge, Regensburge, Bochume, Freiburge ir Saarbrückene. Taip pat lietuvių kalba yra dėstoma ir Rytų Vokietijoje Leipzigo ir Berlyno Humboldt universitetuose.

ČIKAGA

ŠIŲ MOKSLO METŲ pradžioje Čikagos universitetas JAV-se, turįs aukšto lygio lingvistikos skyrių, pradėjo įvedamas lietuvių kalbos pasikaitas Čikagos universiteto vadovybė, siekdama lituanistikos studijas padaryti prieinamas ir kitų universitetų studentams, lietuvių kalbos kursą įtraukė į nuolatinių paskaitų katalogą ir specialiaame pasitarime aptarė lietuvių aptarė lietuvių kalbos studijų eigą. Iš lietuvių pusės pasitarime dalyvavo Lietuvių Fondo atstovai dr. Balukas ir dr. Razma, Pedagoginio lituanistikos instituto atstovas Girvilas, lietuvių spaudos atstovas kun. dr. J. Prunskis.

SANTIAGO:

Čilės respublikos katalikų vyskupų konferencija Pietų Amerikoje, kaip šiuo metu paskelbta Santiago mieste, nutarė parduoti didesnę dalį Bažnyčios turimų nuosavybių ir gautas lėšas paskirti krašto socialinei pažangai kelti. Čilės katalikų Bažnyčia jau 1962 metais didesnę dalį savo turimų žemių pavedė krašto žemės reformos vykdymui. Nauju nutarimu bus parduoti Bažnyčiai priklausantys namai ir kiti nebažnytiniai pastatai ir tokiu būdu gauti daugelis milijonų dolerių bus paskirti ligoninėms, mokykloms ir šlaityams, prie glaudoms ir kitoms socialinėms institucijoms išlaikyti. Linkėtina, kad ir kitų kraštų vyskupai pasektų Čilės vyskupų pavyzdžiui.

Partizanai Dzūkijoje

VLADAS RAMOJUS

(pabaiga)

Kad pulk. Kazimieraitis-Vitkus sujungė pietų Lietuvos partizanų dalinius, toliau patvirtina ir komunistų dokumentai, aprašydami 1945 metų rudenį įvykusį pietų Lietuvos partizanų pasitarimo metu sudaryta administracija, kuri turėjo valdyti apygardą, nuvertus tarybinę santvarką!

Iš komunistų dokumentų sužinome, kad pulk. Vitkus su kovojančiais partizaniais į kontaktą suėjo per Nedzingės kleboną «Elytę», kur pulkininkui sudaryta proga susitikti su «Daktaru» (A. Kulikausku) ir ryšininke Felicija Kazlauskaite..!

Vainatrakio klebonas «Patricijus» areštuotas, tardytas ir kalintas dėl to, kad jis per savo ryšininkus pulk. Vitkų pristatė į Rambonių kaimą, kur jis susitiko su tuometiniu vadu «Ažuolu». Čia prasidėjo vaisingi pasitarimai ir galutinis visų pietinės Lietuvos partizanų apjungimas.

Pulk. Vitkaus «Kazimieraičio» tauri asmenybė rikiuojasi į vis nesibaigiančią eilę paskutinių laikų Lietuvos didvyrių, kurių aukos turės priartinti Lietuvai laisvę.

LTN. ADOLFAS RAMANAUSKAS—«VANAGAS»

Sovietiniuose dokumentuose A. Ramanauskas taip apibūdinamas «...buržuazinės kariuomenės karininkas, Alytaus Mokytojų seminarijos mokytojas, kurį laiką buvo Dzūkijoje veikusių buržuazinių nacionalistų gaujų vadas... Lukša ilgą laiką slapstėsi Ramanausko bunkeryje...»

Kokiose sąlygose A. Ramanauskui 1945 metais teko gyventi ir slapstytis Nedzingės bažnytkaimyje, Varėnos vls., ir iš čia vadovauti partizanams, atskleidžia ištrauka iš jo dienoraščio:

«Su Jūrininku dienavojome bažnytkaimyje pas Elytę ant salkos. Čia mes, kaip paprastai, jautėmės gerai. Vaikščiojome lengvai aprengę, basi ir su pistoletais kišenėse. Visą kitą aprangą ir ginklus buvom susidėję ant salkytės lubų...»

Po dienos darbo slėptuvėle iširengėme. Joje pirmiausiai patalpinome aprangą ir ilguosius ginklus. Patiems slėptis buvo gana sunku, o vietos taip maža, tupint paskausdavo kojas ir nepatogi kūno padėtis greit išskaudindavo sąnarius... Slėptuvėle buvo nepatogi, bet genėtinais saugi, kas mums svarbiausia...»

Taip jis išgyveno iki 1956 metų, kada Kau ne buvo suimtas ir sušaudytas

Kad ir primityviausiose sąlygose ir kiekvieną akimirką mirčiai į akis žiūrėdamas, jis 1945 metais Nedzingėje susituokė su Birute Mažeikaite, kuri toliau su savo vyru dalia. Be kitų partizanų, vestuvėse dalyvavo ir pulk. «Kazimieraitis».

Kai 1950 m. pas kovojančią tautą iš Vakarų sugrįžo Daumantas, tai jis kurį laiką slėpėsi Ramanauskų «bute». Ape tai, pasityčiodami, komunistai rašo knygoje «Vanagai iš anapus»:

«Lukša su pagieža žiūrėjo į «buto» šeimininkus — vyrą ir žmoną Ramanauskus, kurie įsivaizdavo esą banditų centro štabas... Ramanauskas pasitraukdavo nuo žmonos sijono tik tada, kai eidavo naktį vogti vištų. Bet Ramanauskas nesiėpė baimės dėl savo kailio, o Lukša dangstė skambiu konspiracijos vardu...»

Ta ištrauka atveria nesugriaujamą tiesą, kokios menkos logikos ir vertės yra komunistų

išleistoji knyga «Vanagai iš anapus». Jei Ramanauskas būtų atsitraukęs nuo žmonos sijono tik eidamas vištų vo ti... argi jis būtų pajėgęs per 11 metų išsilaukti rezistencinės kovos laukę, vadovaudamas net ištisai partizanų apygardai? Kokie skaudūs buvo Lietuvos okupantams partizanų laikai, aiškiai paliudija tai, kad nuo 1959 metų jie pradėjo leisti serijas knygų Lietuvos partizanams suniekinti, nes įsitikino, kad tauta neužmiršta savo laisvės kovotojų, kad jų vardai ir žygiai tebėra vis gyvi tautos lūpose.

1951 metų rudenį J. Daumantui, iš Vakarų į kovojančią Lietuvą sugrįžusiam Julijonui Butėnui ir kitiems veikliems pietų Lietuvos partizanams, per infiltruotus šnipus, buvo paruoštos skaudžios pinklės, kurios pareikalavo Daumanto Būtėno ir kitų gyvybių. Bet visgi Ramanauskas ir šitose dienose stebuklingai išsilaukė ir dar penkerius metus nepasitraukė iš rezistencinės kovos lauko, vis tikėdamas, kad kova neliks beprasimė, kad Lietuva sulauks laisvės ryto. Ltn. Adolfas Ramanauskas paguldė savo galvą 1956 metais, kai laisvės aušra trumpai nušvito komunistų okupuotai Vengrijai ir dėl to pogrindžio kovotojai nebesiskaitė su rizika.

RED. PASTABA. Tuo baigiamo ištraukas iš «Kritusieji už laisvę». Jos atskleidė mums didvyriškas Lietuvos sąnų ir dukterų pastangas apginti savo kraštą nuo okupantų. Kad jiems nepasisekė atkovoti tėvynei laisvę, tai ne jų kaltė. Tai Vakarų valstybių diplomatijos gėda. Bet mes tikime, jog Lietuvos mylėtojų išlietas kraujas ne liks bergžias. Anksčiau ar vėliau ateis laisvės dienos.

Jau išėjo iš spaudos antroji dalis knygos «Kritusieji už laisvę». Kai tik ją gausim, pasidalysim su ML skaitytojais.

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Direktor responsáveis: Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 20,00 visoje P.
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr.\$ 100 00

Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr.\$ 40,00 paskutiniajame
N Cr.\$ 20,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy pirtvarko savo nu-
žiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasira-
šyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už ske-
limų turinį redakcija neatsako.

Tautinės parapijos

Dar ir dabar daugelio sąmonėje parapijos samprata yra miglota, primityvi. Vieniems ji yra kažkas siauro, varžančio, atgyvento (iš to posakis «parapijai horizontai»), kitiems — švntovė, salė ir klebonija kur gyvena kunigas, tretiems — tam tikra teritorija. Kad parapija yra pirmoje eilėje religinė bendruomenė, kurios tikslas — dvasinė asmenų gerovė, nedaug kas tepabrėžia. Net kunigai dažniausiai iškelia antraeilinius parapijos elementus — pastatus, aukas, skolas, pareigas, ypač materialines, o parapija kaip dvasinė bendruomenė lieka kažkaip nepastebėta. Iš to kyla įvairūs nesupratimai. Pirmiausia pradedama žiūrėti į parapijos vadovą — kleboną tik kaip į administratorių, tvarkantį medžiaginius ir forminius dalykus. Krikščiai, jungtuvės, laidotuvės ir t.t. atliekami kaip ir kiekvienoje registracijos įstaigoje. Parapijietis savo priklausomybę parapijai jaučia daugiau iš forminės pusės — ten krikščitytas, jos teritorijoj gyvena ir pan. Bet jis nejaučia dvasinio ryšio, jame nėra sąmonės, kad yra dvasinės-religinės bendruomenės narys. Galimas dalykas, kad ištiesi šimtmečiai forminės priklausomybės skaičiumi labai išaugusios parapijos, tapusios masinėmis, nualino bendruomeninę dvasią, kuri buvo gyva mažesniuose vienetuose. Antroji Vatikano santarpyba atkreipė į tai dėmesį ir pabrėžė dvasinį parapijos pobūdį, sakydama, kad «parapija egzistuoja tiktaisi sielų gerovei». Dėlto dabar stengiamasi atgaivinti parapiją kaip religinę bendruomenę, iškelti jos dvasinį pobūdį, steigti mažesnes parapijas, kad išnyktų dvasinis biurokratiškumas.

Parapija kaip religinė bendruomenė apima visus tikinčiuosius su jų įvairiomis skirtybėmis, remdamasi bendru krikščioniškuoju tikėjimu. Krikščionybės pradžioje ji telkė tiktaisi bendro tikėjimo asmenis, gyvenančius įvairiose vietovėse. Vėliau, kai tikinčiųjų skaičius pagausėjo, parapija — religinė bendruomenė ėmė organizuotis teritoriniu principu. Toji tradicija išliko iki mūsų laikų, nors pastaraisiais metais tas principas imamas kaip kvestionuoti. Na jaisiais laikais pradėtos steigti kalbinės — tautinės parapijos nes daugelis tautinių grupių, bendrusių skirtingose kultūrose, nebegalėjo tilpti į teritorinės parapijos rėmus. Daugiausia tokių parapijų atsirado Š. Amerikoje. Jos egzistuoja ir šiandien,

(pabaiga)

Istorija šiuos susirinkimo žodžius patvirtina. Praėjusiuoju šimtmečiu darbininkų klasišė didele dalimi nusigrėžė nuo Dievo ir Bažnyčios. Kodėl? Ne dėl teorinių svarstymų, o dėl netikusio krikščionių elgesio. Girdėjo skelbiant kad pagrindinis jų religijos steigėjo įstatymas yra padėti artimui, kad jis atėjo skelbti džiugios naujienos kaip tik beturčiams ir skriaudžiamiesiems. Bet matė, kaip šitokių žmonių ir dėsnių sukurtos bendruomenės jie yra palikti savo pačių skurdai, guodžiami blankia tolumo dangaus viltimi po mirties. Trum-

pai, darbininkai nusigrėžė nuo Bažnyčios todėl, kad krikščioniškasis pasaulis nusigrėžė nuo darbo žmogaus. Komunizmas didele dalimi yra mūsų krikščionių pasmerkimas. Paskutiniai žodžiai ne mano, o paimti iš Bostono arkivyskupijos laikraščio Theot Jame pridėdama: «Jei katalikai būtų gyvenę savo ti-

Diplomatų grobimai

Leninas ir Stalinas manė, kad revoliuciją gali sukelti tik miestų darbininkai. Mao Tse-tung įrodė, kad revoliucija gali pasisekti ir kaimams. Fidel Castro ir Che Guevara pradėjo revoliuciją provincijoje, o naujieji Pietų Amerikos «revoliucionieriai» dangstosi miestais. Jie užpildinėja bankus, ginklų sandėlius ir, prisiplėšę ginklų bei pinigų, keršija savo priešams. Tos kruvinos kovos tarp dešiniųjų ir kairiųjų elementų tęsiasi jau keletą metų ir nuojų nukendia nekalti žmonės.

Sekmingiausias tų ekstremistų ginklas yra diplomatų grobimas, kuriems suteikiama laisvė, jei krašto vyriausybė paleidžia iš kalėjimo ko-

vos draugus. Taip praėjusį rudenį Rio de Janeiro mieste buvo pagrobtas JAV pasiuntinys Burke, ir paleistas tik tada, kai Brazilijos vyriausybė paleido iš kalėjimo 15 politinių kalinių. Vasario pabaigoje keturi Gvatemalos ekstremistai pagrobė užsienio reikalų ministrą A. Fuentes Mohr ir privertė vietos valdžią paleisti vieną jų draugą. Savaitę vėliau Gvatemaloje buvo pagrobtas JAV diplomatas Holly. Šį kartą jis buvo išpirktas keturiais politiniais kaliniais. Praėjus kelioms dienoms Brazilijoje pagrobtas Japonijos generalinis konsulas Žjo laisvę pareikalauta paleisti 5 politinius kalinius. Kovo viduryje San Domingo

nors kaikurie to žemyno vyskupai laiko jas savotiškais žaizdomis bendrame kūne. Dėlto steigti naujų tautinių parapijų neleidžia, išskyrus Kanadą. Mat, čia tebėra skelbiamas mozaikos principas, kur duodama vietos kiekvienai tautybei ir viso krašto mastu, o JAV-se pabrėžiamas tarpinančio katilo pradai. Vis dėlto JAV-ųjų vyskupai nors ir be entuziazmo, tautinėms parapijoms leidžia gyvuoti, juoba, kad ir popiežiaus Pijaus XII enciklika «Exul familia», ir Vatikano santarpyba ir pagaliau naujausia Vatikano instrukcija vyskupams primina rūpintis tautinių grupių imigruojančių sielovada. Šioje instrukcijoje pabrėžta, kad imigrantai turi teisę išlaikyti savo kalbą bei savo kultūrą; imigrantai atsineša savo mintijimo būdą, savo kalbą, savo kultūrą ir savo religiją. Visa tai sudaro vadinama dvasinį paveldėjimą — mitą, tradicijas, kultūros, kuri pasiliks juose ir už tėvynės ribų. Su tuo reikia labai skaitytis. Šioje srityje nereikia laikyti paskutinėje vietoje imigrantų kalbos. Sava kalba jie išreiškia savo kultūros formas ir net savo dvasinio gyvenimo charakterį.

Iš to matyti, kad Katalikų Bendrijos autoritetas, paisydamas sielų gerovės, pasisako už tautinių grupių globą atskirų parapijų ir kitokiomis formomis. Jeigu jau tokios parapijos steigtinios, tai jų paskirtis yra telkti atskirų tautybių žmones į religines bendruomenes tautinės kultūros pagrindu. Tuo būdu tokios parapijos tampa atitinkamų tautų gyvenimo dalimi, gyvenimo dalimi gyvena jos rūpestiais ir negali būti antitautiniu veiksmu. Jeigu kuri tautinė parapija tampa nutautinimo veiksmu, yra kažkas netvarkoj, nes ji nebeatlieka pagrindinio uždavinio, užuot buvusi tautinės kultūros palaikytoja, ji tampa jos naikintoja panašiai kaip motina, kuri kanina savo vaikus, užuot juos globojusi. Tai savotiškas išsigimimas, kuris yra didžiai apgailėtinas. Kad tautinės mažumas stengiasi naikinti bei nutautinti imperialistinės valstybės yra suprantama, bet kai to uždavinio imasi asmenys ar grupės religinės bendruomenės — parapijos vardu, visiškai nutolsta nuo savo misijos, t.y. tautinės parapijos tikslo. Tasai nutolimas ateina iš klaidingai suprasto amerikietinio ar kitokio nacionalizmo, o ne iš krikščioniškos dvasios. Toks nacionalizmas kituose mato pertemptą tautiškumą, nes pats yra pertemptas ir nuslydęs nuo krikščioniškojo pašaukimo, kurio pagrindinis bruožas yra tarnyba žmonėms.

Pr. G.

respublikoje pagrobtas JAV aviacijos atašė Crowley. Tą pačią dieną Buenos Aires mieste pagrobtas Paragvajaus konsulas Sanchez ir reikalauta paleisti iš kalėjimo du pagrobėjų bendradarbius. Bet Argentinos valdžia jų reikalavimą atmetė, bet vistiek po keturių dienų konsulą paleido sveiką.

Mažiau žmogiška yra «Komunistų Medžioklės Komanda» Argentinoje, kuri nori likviduoti kiekvieną komunizmo ideologijos sekėją. Norėdama atkeršyti už Sanchez pagrobimą, ji bandė įsiveržti Cordoba mieste į Sovietų atstovybę ir pagrobti rusų diplomatą, bet nepasisekė.

Susidarius tokiais įtampai, prieš visų užsienio atstovybių susuprinta sargyba, o JAV vyriausybė nusiuntė į P. Ameriką tūkstantis slaptų policininkų ir marinių saviesiems saugoti iš tiesų, P. Amerikoje daugiausiai nukentėjo JAV diplomatai.

Liūdniausia diplomatų grobimo auka Vokietijos pasiuntinys Gvatemaloje grafas Karolis von Sprei. Kovo 31 dieną šeši ginkluoti ekstremistai jį pagrobė. Už diplomato paleidimą padožioje jie reikalavo 16 politinių kalinių, o paskui 24 ir 700.000 dolerių priedo. Nors Vokietijos vyriausybė paprašė Gvatemalos valdžios išpildyti grobikų sąlygas, bet ši atsakė, kad «remiantis juridiniais sumetimais» tai esą neįmanoma. Taip ir žuvo tas Vokietijos diplomatas, kuris ruošėsi išeiti į pensiją. Dabar Vokietijos valdžia atšaukė iš Gvatemalos beveik visus savo atstovybės narius.

Nekeltų žmonių grobimas politiniais ar finansiniais sumetimais yra nedoras dalykas ir neišriša jokios politinės ar socialinės problemos. Tie grobimai atkreipė pasaulio dėmesį į P. Amerikos negeroves. Dešinieji ekstremistai nori išlaikyti esamą padėtį ir kiekvieną, kuris kalba apie reikalingas reformas, vadinama komunistu. Kairieji nori prievarta iškovoti tai ko negali atsiekti parlamente. Kunigų ir vyskupų darbas skelbiant socialinį Bažnyčios mokslą yra sėkmingesnis už diplomatų grobikų. P. P.

ATEISTAI

ANICETAS TAMOŠAITIS, S. J.

kėjimu taip, kaip komunistai gyvena savuoju, visas pasaulis būtų seniai pasidaręs krikščioniškas.

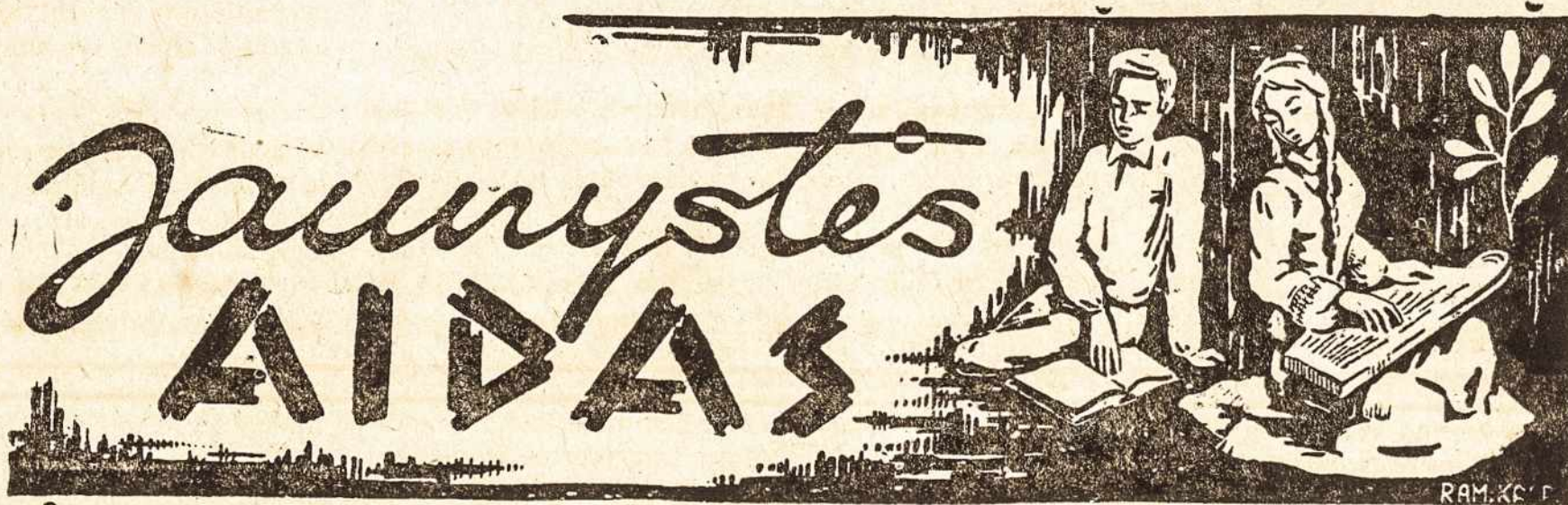
Žmonės retai darosi ateistai dėl teorinių svarstymų. To dėl juos žymiai stipriau veikia ne tikėjimo švytavimas argumentu, o jo demonstravimas gyvenimu. Žmogus taip jau padarytas, kad paprastai

kelias į jį protą veda pro širdies vartus. Taigi argumentus vartoti gera, dažnai reikalinga, ypač kur tikėjimas puolamas. Tik jie turi eiti ranka su gyvenimo pavyzdžiais. Kitaip, maža tebus juose įtikinamos galios. Ypač jei mūsų gyvenimo pavyzdys ne tik su sakomais žodžiais neina, bet dargi juos griauna,

tai savo tikėjimo argumentais esame panašūs į karvę, kuri, nors duoda pieno, po to užpakaline koja apverčia melžtuvę ir jį išlieja.

O širdies vartus pajėgiausiai atidaro meilė. Todėl mūsų argumentams iš visų gyvenimo pavyzdžių ji — geriausia palydovė. Be abejo, bus žmonių, kurie mūsų jiems rodoma meile piktnaudžiaus. Kai kurie ateistai stengsis ją naudoti kaip progą plėsti tikėjimą griaunama veikia. Meilė neturi būti akla, o vedama išminties. Nepamirškime, kad Kristus mums liepė balandžio neklastingumą jungti su žalčio apdairumu.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Ateitininkijos Metams Prasidėjus

Šiomet Lietuvos studijuojantis karta ikišakis jaunimas mini 60 metų sukaktį nuo ATEITININKŲ organizacijos įsikūrimo. Metus pradėdant Ateitininkų Federacijos vadovas Justinas Pikūšas kreipėsi į visą ateitininkiją ir jai prijaučiančią visuomenę šiuo aplinkraščiu:

IDĖJOS BROLIAI IR SESĖSI!

Prasidėjo 1970 metai, kuriuos Ateitininkų Federacijos Valdyba yra nutarusi pavadinti Ateitininkijos metais, nes šiais metais sueina 60 metų nuo ateitininkijos sąjūdžio kūrimosi dienų. Lietuvių studentijos tautiniam ir katalikiškam sąmoningumui kylant, 1910 metais Degučiuose prie Marijampolės keli iniciatoriai sušaukė naujos idėjos studentų susibūrimą, kuris savo posėdžių eigoje nutarė leisti «Ateitį» ir įsteigti moksleivių ir studentų sąjungą, pavadinamą tuo pačiu vardu. Pranas Dovydaitis išrenkamas pirmuoju ateitininku pirmininku ir jam pavedama organizuoti moksleiviją. Nežiūrint šimtamečio Lietuvos Pavergimo ir organizavimosi draudimo, ateitininkų sąjūdis patraukdamas vis naujas jaunuolių širdis idealui «Visa atnaujinti Kristuje», Tėvynės meilei ugdyti, kelti mokslui, dorai ir lietuviškai kultūrai. 1914 metais prasidėjęs I pasaulinis karas nutraukia tebemezgamus ryšius tarp naujai kuriamu vienetų, bet naujo idealo priėmimas mokslus einančio jaunimo tarpe išliko nepakirstas.

Nepriklausomybės laikotarpiu ateitininkiškoji moksleivija ir studentija įgavo katalikiškojo elito dvasią ir veidą. Po 1927 metų Palangos Reorganizacinės konferencijos visos trilipės federacijos ateitis atronė šviesi ir Lietuvai bei Katalikų Bažnyčiai daug žadanti. Deja, I pasaulinio karo audra, vokiečių ir sovietų okupacijos, o ypač ilgametis Stalino teroras ir genocidiškos deportacijos giliai pakirto pražystantį ateitininkijos medį Lietuvoje, bet jo sėklos pasiekė laisvąjį pasaulį.

Didieji istorijos lūžiai, kovos dėl Lietuvos laisvės ir jos dabartinė okupacija pareikalavo iš ateitininkijos dar neapskaičiuotų kraujo ir tremties aukų. Dėl ateitininkijos idealų nelaiku nuėjo į kapus žymi jos kūrėjų dalis. Gyvendami laisvėje, mes giliau jau čiaame savo pavergtųjų brolių ir seserų mums uždėtą pareigą kovoti už žmogaus teisių atgavimą ir Lietuvos išlaisvinimą.

Artėja VIII Ateitininkų kongresas. Jis įvyks 1970 metais rugsėjo 4–7 dienomis Čikagoje. Šio miesto ateitininkai yra gausiai įsijungę į kongreso parengimo darbus. Jie pasirėngs sutikti visus tris tūkstančius ateitininkų iš visų pasaulio šalių. Tikėkime, kad ir šį kartą ateitininkai rengėjų neapvils, nes kongresas yra pati didžioji visos ateitininkijos šventė.

Ateitininkiškosios veiklos dinamika kuriasi gilaus tikėjimo prasmės pažinime. Beribės Kristaus meilės skatinami, mes ieškome ir atrandame mums Apvaizdos skirtus uždavinius. Dažnai žvilgsniais skrosdami įvairias dabarties dimensijas ir skaitydami laiko ženklus, mes kuriame ateities perspektyvą ir tuo pačiu atrandame didesnes darbų plotmes, kurioms reikia daug rankų ir šviesaus proto. Savo idealais ir darbais vis naujas širdis užkurdami, mes tiesiame ateitininkiškojį kelią septintam veiklos dešimtmečiui.

Ateitininkijos veiklos jubiliejiniai metai įpa-

A. A. LIUCIJA ŠUKYTĖ

Pašaukta Netikėtai Staiga...

Ankstyvą Motinos Dienos rytą (geg. 10) iš CEASA grįžo gerybių pilnas Opala automobilis. Jame sėdėjo penkios moterys p.p. Julija Šukienė su savo mama Julija Rudminiene, Juzefa Satkūnienė, kurios dukra Joana vairavo mašiną, ir greta jos plė Liucė Šukytė. Ipirangoje, leidžiantis pakalniui «dos Patriotas» gatve, prie Silva Bueno kryžkelio trenkė į jas didelis, labai greitis, ir prieš raudoną šviesą važiuojantis sunkvežimis Liucija Šukytė, jos močiutė Rudminienė ir p. Satkūnienė išmestos iš mašinos ir čia pat užmuštos. P. Šukienė gerokai sužalota, plė, Joana irgi sužeista, bet lengviau.

Sunkvežimio (numeris 1 67-31-05) vairuotojas pabėgo palikęs savo mašiną. Bet joje rasti doku mentalai parodė, kad tai buvo Juvenario José de Sousa, 48 metų amžiaus. Atvykusi apžiūrai techniškoji policija patyrė, kad susidūrimo metu nulažtas semaforas buvo sustojęs ant žalios šviesos. Tai aiškiausiai įrodo sunkvežimio vairuotojo kaltę, kad jis važiuojo nepaisydamas raudonos šviesos. Šitaip aprašė nelaimingąjį įvykį S. Paulo dienoraščiai.

Mums S. Paulo lietuviams ta nelaimė itin skaudi ir mes liūdim su sielvarto prislegtom šeimom. Juk plė Liucija Šukytė buvo gerai pažįstama visai veikliajai lietuviškai visuomenei. Ji eilę metų vargoninkavo Zelinos lietuvių bažnyčioje; ji ilgą laiką akompanavo Benruomenės chorui ir padėdavo repeticijose mokyti dainuoti, giedoti. Retam vaidinime ji neturėjo kokio nors vaidmens ir visada patraukdavo žmonių dėmesį.

Atsiradus «Aušros» chorui, ji nė karto neatsisakė jam padėti, kai tik buvo reikalinga akompanatorė.

Plė Liucija buvo ir ateitininkė, ir vėl viena iš veikliųjų, nemažai padėjusi Dėdei Juozui. Jau kelinti metai ji mokytavo mokyklose, o šiais metais buvo įstojus Katalikų Universitetan toliau studijuoti. Visa eilė jaunime mokinės jos

reigoja visus ateitininkus pagyvinti savo veiklą, gausiai panaudojant Dievo duotus gabumus ir energiją mažiems ir ypač dideliems uždaviniams. Tik kiekvienam ateitininkui atliekant ideologijos principų nustatytus darbus savo aplinkoje, 1970 metų ateitininkijos veikla nusipelnys ATEITININKIJOS METŲ vardo.

muzikos mokykloje. Prieš trejetą metų tėveviui Pranui mirus, ji buvo savo mamos dešinė ranka krautuvėje ir namų ruošoje. Liucija turėjo gražių planų ateičiai ir buvo tvirtų religinių įsitikinimų, dėl kurių teko jai ir nukentėti.

Poniai Julijai Šukienei ir sūnui inžineriui Pranui reikiame nuoširdžią užuojautą netekus savo taip labai mylėtos Liucijos ir motinos bei močiutės Rudminienės. Gailiausias Viešpats tepadedie, krikščioniškai iškęti tą dvigubą smūgį.

O joms, taip netikėtai staiga pašauktoms, teduodie gyvybės ir mirties Valdovas savąją beribę laimę!

J. Kidykas, S. J.

Didžioji jėga

Auksinės spalvos laivas išplaukė iš Italijos. Jame buvo vienas iš pačių šviesiausių ano meto vyrų — Jonas Henrikas Newmanas. Jis grįžo į savo gimtąją Angliją, aplankęs Romą. Nebuvo tada katalikas. Buvo giliai tikintis vyras ir labai susidomėjęs Katalikų Bažnyčia. Anglikonų tikėjimas jo nebeįtikino. Gilios, labai išmąstytos studijos artino jį katalikyben. Dėl to jis buvo nuvykęs Romon — pažinti katalikybę pačiame jos ša tnyje.

Bepiaukiant buriniu laivu — tai buvo maždaug prieš šimtą metų — visiškai nutilo vėjas. Jūros paviršius buvo ramus ir tylus, kaip veidrodė. Laivas negalėjo nė iš vietos pasijudinti,

Taip jie išplūduriavo toje pačioje vietoje visą savaitę. Tuo metu tasai gabusis plunksnos žmogus sukūrė savo neužmirštamą eilėrašį: «Įžiebki, Viešpatie, ugnelę mus supančioj tamsoj».

Vieną rytą Newmanas staiga pastebėjo judant savo kabinos langelio užuolaidas. Atsirado vėjelis. Susijaudinęs jisai išbėgo į laivo viršų šaukdamas:

— Kelkitės! Jau pasibaigė mūsų laukimas, Žiūrėkit, vėjelis pučia!

Tas vėjelis pradėjo varyti jų laivą į išsiilgtąjį uostą.

Panašiai Sekmiaeše Dangaus vėjelis, Šventosios Dvasios kvėptelėjimas, mus išjudina iš mirties taško, iš apsilausimo, proto ir širdies atbukimo.

Pirmąją Sekminių dieną ugnies pavidalu ir stipraus vėjo jėga pajudi usi Bažnyčios laivą, Šv. Dvasia amžiais jį stūmė ir dabar tebestumia amžinybės uostan. Kad tik mes būtumėme pakankamai jautrūs tam dangiškam kvėjui pajusti, ir su minėtoju Newmanu tarti:

— Padaryki mane laimingu, leisdamas man išvelgti Tavo veidą, apšvieski mane savo šventumu, panerk mane į save ir leisk man nuraminti savo — mirtingojo — troškulį Tavo dieviškųjų gelmių atgaiva, plaukiančią iš Tėvo, Sūnaus ir Šv. Dvasios — esminės Meilės.

Jūozas Prunskis

Brangiajai mūsų idėjos seseriai
LIUCIJAI ŠUKYTEI
ir močiutei bei mamai
JULEI RUDMINIENEI

tragiškai mirus, savo maldas aukoja bei nuoširdžią užuojautą toje pat nelaimėje skaudžiai sužalotai, dukters ir mamos netekusiai p. Julijai Šukienei ir jos sūnui Pranui reikiama

Moksleivių Ateitininkų kuopa «GINARAS»
Laima Vosyliūtė — pirm.
Verutė Aleknavičitė — Sekr.

Bostono Padangė

ZENONAS BAČELIS

Bostonas tai Massachusetts valstijos sostinė. Valstija yra viena pačių mažųjų ir žemės lobiais, kaip mineralais ir kitais, neturtinga. Jos plotas, maždaug, tik trečdalis Lietuvos teritorijos. Žemės ūkiu verčiasi tik apie vienas nuosimtis visų jos gyventojų. Miestuose gyvena apie 95 nuosimčiai.

Kadangi Massachusetts kraštas neturtingas žemės lobiais, tai jau anksti metėsi į pramonę ir prekybą. Penkiolika miestų turi virš 50.000 gyventojų, Bostono, sostinės, centras skaičiuoja 800.000, o su visais priemiesčiais bus apie 2 su puse milijono.

Bostonas įkurtas prieš 340 metų, per vidurį Massachusetts įlankos ir tarp dviejų upių žiočių. Jam plėstis užpildė žemė daug jūros įlankelių bei pelkių, ir todėl jo plotas išaugo iki 10.000 hektarų. Še namiesčio vaizdas nepatrauklus, bet jis griaujamas ir perstatomas, nors nepasiduoda labai pagrazinamas. Jis yra didelės pramonės centras su gyva prekyba, turi nemažą natūralų uostą ir didžiausius Šiaurės Amerikos dokus (laivams priplaukti ir stovėti įrengimus).

LAISVĖS IDEJOS PIONIERIUS IR KULTŪROS CENTRAS

Miestui tebesant dar užuomazgoje, jo gyventojai bandė jėga priešintis anglų kariams, o 1770 metais įvyko rimtas sukilimas. Anglai pradėjo šaudyti į sukilėlius ir bėgė mušė keturis amerikiečius. Ši tas įvykis istorikų vadinamas «Bostono skerdynėmis». Prisi-

menant istorikų nepaliestas ar jau pamirštas Rainių, Palomono, Červenės, Katyno ir, vėliausiai, Bjafrs skerdynės, tai Bostono skerdynės atrodo tik ironija. Po trijų metų bostoniečiams sumetus jūron anglų monopolio atvežtą arbatą, tik uždarytas uostas, iki sumokės už arbatą, o patys nusikaltėliai nugabenti Anglijon ir atiduoti teismams. Bostoniečiai anglų sąlygų nepriėmė. Įvyko kautynės, kurių metų žuvo 8 amerikiečiai, o anglų, užmuštų ir sužalėtų, buvo 247.

Mūsų akimis žiūrint, tai buvo tik maži įvykėliai, bet jie buvo pradžia tikrosios kovos už nepriklausomybę ir todėl Bostonas laikomas laisvės kovos lopšiu.

LAISVĖ — NE VISIEMS

Deja, tame lopšyje laisvė ne visiems buvo supama. Tiesa, 1832 metais absoliutistas N. I. Harrison buvo įsteigęs draugiją kovai prieš vergiją ir leido laikraštį «Libertador», bet 1835 metais jam užnerta virvė ant kaklo ir minia vaikiojo jį Bostono gatvėmis. Įkaitusi minia nėra galėstiaga, bet nežiaurus Harrisonas nebuvo nužudytas, kaip dažniausiai tokiais atvejais atsitinka. Aplamai, Bostonas labiau atžymėtinas mokslais bei kultūra.

MOKSLO ISTAIGOS

Pirmasis Amerikos universitetas Bostone 1636 metais ir iki 1701 metų jis buvo vienintelis. Tai garsusis «Harvard University». Jis ir šandien tebėra vienas iš žymiausių ir pirmaujančių Amerikos universitetų. Harwardas išsi- laiko be valdžios paramos ir yra turtingiausias pasaulyje, turįs 200 milijonų dolerių kapitalą.

Bet ir šiuo metu Bostone yra gyvas kultūrinis gyvenimas. Jame yra virš 10 aukštųjų mokyklų. Vien Harvardo universitetas turi 10 fakultetų, suskirstytų į 18 mokyklų su 77 knygynais-bibliotekomis, kurių viena turi 5 milijonus knygų. Universitetui priklauso ir astronomijos observatorija, tu rinti savo skyrių Afrikoje. Mieste yra 10 teatrų, bent 5 bibliotekos, keletas muziejų ir vienas iš geriausių Amerikos simfoninių orkestrų.

BOSTONAS PIRMAS SKIEPIJA NUO RAUPLIŲ

Paprastai skiepų nuo rauplių išradėju laikomas anglų gydytojas Jenner, pavartojęs juos 1796 metais. Bet istorinė tiesa yra ši: Bostono gydytojai jau 1721 metais pradėjo skiepyti žmones nuo rauplių, t. y. 75 metais anksčiau už Jennerį. Tą meną jie perėmė iš artimiausiuose rytuose musulmonų praktikos. Musulmonai skiepams vartojo žmonių rauplių virusus. Europoje dėl to gydytojai labai ginčijosi. Bostoniečius gydytį jus įtikino kultūrininkai puritonų sekotos vadai ir tada skiepijimas greit paplito po visą Ameriką ir Europą. Jennerio nuopelnas yra tas, kad jis surado, jog vietoj skiepų, paimtų iš raupliomis sergančių žmonių, galima juos imti iš apkrėstų gyvulių.

Devynioliktoje šimtmečio Bostonas buvo žymiausias JAV kultūros ir mokslo centras.

Messachusetts valstijoje esama apie 40.000 lietuvių. Didžioji jų dalis — apie 13.000 — gyvena Bostone; 10.000 Worcesterly; 6000 Brocktone; apie 4000 Lawrence; apie 3000 Westfielde ir Springfielde, likusieji kituose miestuose. Lietuviai čia pradėjo apsigyventi praėjusio šimtmečio pabaigoje, o masiniai ėmė čia kurtis šio šimtmečio pradžioje. Po paskutinio karo atvykusių skaičiuojama apie 600. Visi paminėtieji miestai turi savas lietuviškas parapijas su bažnyčiomis, o didesnės kolo nijos turi ir mokyklas, kuriose mokosi apie 1000 vaikų. (Bus daugiau)

LIETUVIAI BOSTONE

Messachusetts valstijoje esama apie 40.000 lietuvių. Didžioji jų dalis — apie 13.000 — gyvena Bostone; 10.000 Worcesterly; 6000 Brocktone; apie 4000 Lawrence; apie 3000 Westfielde ir Springfielde, likusieji kituose miestuose.

Lietuviai čia pradėjo apsigyventi praėjusio šimtmečio pabaigoje, o masiniai ėmė čia kurtis šio šimtmečio pradžioje. Po paskutinio karo atvykusių skaičiuojama apie 600. Visi paminėtieji miestai turi savas lietuviškas parapijas su bažnyčiomis, o didesnės kolo nijos turi ir mokyklas, kuriose mokosi apie 1000 vaikų. (Bus daugiau)

ISIDĖMĖTINĖ ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO.

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180 Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pío Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, pirminkas p. Juozas Tijunelis Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 o mišios;

Išpažintys čia klausomai kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10,15 val Uttinga 16,30 val.,

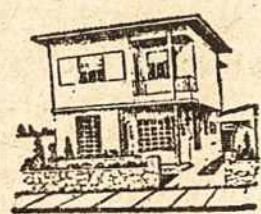
Trečią:

Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,00 val., Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» RE-DAKCIJAI IR ADMINISTRA-CIJAI, TAIP PAT IR SĂO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAIŠ-KUS ŠIUO ADRESU CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

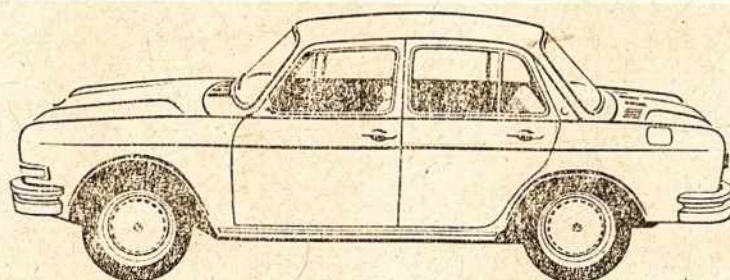
RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

V. tem interêsse em saber tudo sôbre o Volkswagen de 60 HP?

Procure-nos.

ESTAMEL - Estanislau Meliunas Jr.
R. Ibitirama, 1235-1269 Fone 63-2387, V. Prudente

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRÓN vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra labai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefones: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

Mūsų Lietuva

UA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13.

V. Zelina

Laikraštį spaudinti ruošiantis, gauta žinia, kad ketvirtadienio rytą, gegužės 14 d. mirė ir Julija Šukienė, nukentėjusi auto nelaimėje.

NUKELIAMA

Paskutiniame ML numeryje katalikiškosios Zelinos parapijos organizacijos skelbė gegužės 16 d. vakare vakarinę gerb. prel. Pijui Ragažinskiui pagerbti, gimtadienio ir vardadienio progą. Ivykus skaudžiai nelaimė ir turint septintos dienos mišias už žuvusias Liuciją Sukyčę, Juliją Rudminienę ir Juzę Satkūniene, nedera tą patį vakarą po liūdny pamaldų eiti linksminintis. Todėl skelbtoji vakarinė nukeliama į kitą šeštadienį, gegužės 23 dieną 20 valandą. Išgytieji pakvietimai galios gegužės 23 diena.

Rengėjai.

Nukeliamas ir Bendruomenės Tarybos posėdis į 30 dieną gegužės.

UŽ TRAGIŠKAI ŽUVUSIAS

Liuciją Sukyčę,
Juliją Rudminienę ir
Juzę Satkūniene.

septintos dienos mišios bus šį šeštadienį gegužės 16 dieną 20 valandą Zelinos parapijos bažnyčioje. Lietuviai kviečiami ko gausiau dalyvauti ir tuo būdu pareikšti savo užuojautą didžios nelaimės prisilėgtoms Sukių ir Satkūnų šeimoms

SVENTKELIONĖ APARECIDON

Tėvynė Lietuva ir mūsų

broliai labai reikalingi daugaus pagalbos. Todėl Sv. Juozapo Vyrų Brolija ir šiemet organizuoja šventkelionę prie Dievo Motinos į N. S. Aparecida do Norte.

Bus tenai šv. mišios. Giedos lietuvių choras. Kviečiame tautiečius kaalikus ko gausiau dalyvauti Organizacijos malonėkit ašivežti savo vėliavas.

Šventkelionė bus birželio 21 d. sekmadienį.

Autobusai išeis iš Vila Zelinos ir Casa Verde. švykimo data pažymėta autobusų bilietuose. Bilietai gi gaunami pas šius asmenis:

Zelinoje: pas Juozą Baužį, ir Kazimierą Rimkevičių. Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną (telefon. 274-07-84.) Casa Verdėje pas Juozą Tijunėlį, telefon. 266-03-46; pas Jurgį Matelionį ir Anrių Stankūną.

Daugiau informacijų galima pas Vyrų Brolijos valdybos narius.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

MIRĖ

Sunkvežimio užmušta gegužės 10 dieną.

A. A. JUZĖ SATKŪNIENĖ

Gyveno Zelinoje. Kilusi iš Utenos apskrities. Vyžonių parapijos, Kaliekių kaimo. Liko liūdis vyras Pranas Satkūnas, sūnus Pranas-Nelsonas, toje pat nelaimėje sužeista duktė Joana ir dvi seserys su vaikais.

Septintos dienos mišios šį šeštadienį 20 val. Zelinoje.

Prieš ketverius metus mišes a. a. PRANAS ŠUKYS ir š. m. gegužės 14 d. nuo auto nelaimėje sužalojimų mirusi a. a. JULIJA ŠUKIENE

Visų «Mūsų Lietuvos» skaitytojų ir leidėjų vardu nuoširdi užuojauta didžio skausmo ištiktam sūvi PRANUI ŠUKIUI.

Eismo nelaimėi tragiškai žuvus

a. a. JUZĖI SATKŪNIENEI

liūdesio valandą nuoširdžią užuojautą reiškia savo Brolijos nariui Pranciškui Satkūnui ir visai šeimai.
Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Nelsonui Satkūnui ir visai jo šeimai taip netikėtai netekus brangios motinėls.

JUZĖS SATKŪNIENĖS

skausmo valandą siunčiame gilią užuojautą ir maldas.
Robertas ir tėvai Bratkauskai

TO PATIES SUNKVEŽIMIO UŽMUŠTA mirė a. a.

JULIJA RUDMINIENĖ

drauge žuvusios Lucijos močiutė. ir š. m. gegužės 14 d. mirusios Julijos Šukienės motina.

Liko anūka Pranas ir giminės Petras Šukys su šeima. Septintos dienos mišios bus šį šeštadienį 20 val. Zelinos bažnyčioje.

pat šį šeštadienį 20 valandą Zelinos bažnyčioje. Daugiau apie ją skaitykite 4 pusl.

Gegužės 8 dieną mirė

JUOZAS KAVALIAUSKAS

Buvo sulaukęs 81 metų amžiaus išaugino 8 vaikus: tris sūnus ir 5 dukteris. Gyveno prie Parque das Nações. Buvo pamalonus vyras. Palaidotas šalia savo žmonos Camilopolio kapinyne, dienos mišios atlaikytos laidotuvių dieną šv. Antano bažnyčioje, o septintos dienos bus ten pat gegužės 17 d. 17,30 valandą.

ML SKAITYTOJAI

Antanas Strolia 20 ncr.

Septintos dienos mišios už a. a. Luciją Sukyčę bus taip

Pranas Lukaševičius 20 ncr.
Jonas Kazlauskas 20 ncr.

ŽELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ M. LIETUVĄ

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,40

RINKITĖS I ISKILMES!

Mielieji Tautiečiai!

Sv. Kazimiero parapijos salė baigiama įrengti. Jos iškilmingas atidarymas bus sekmadienį, birželio 28 dieną, 15 valandą. Malonėkit pasižymėti sau tą dieną kalendoriuje ir niekur kitur nevykti, o dalyvauti salės atidaryme, bei pašventime.

Ta pastogė bus naudojama ne tik pasilinksminimams, bet ir pamaldoms. Tai ir jos atidarymo iškilmes prasidės šv. Mišių auka už parapiją, lygiai 15 valandą.

Po mišių bus meninė programa ir vaišės. Jūsų dalyvavimas bus regimas ženklas, kad laikote savę gyvu šv. Kazimiero asmeniškios liet. parapijos nariu, Atvykiam, susipažinkim, visi pabendraukim ir pasijuskim esą artimi vienos lietuviškos šeimos nariai. Atsiveskit ir savo jaunimą-vaikučius. Salės, vieuolyno pašventinime dalyvaus vyskupas.

KAIP JĄ RASTI?

Parque da Mooca visiems žinoma, Čia atvykus autobusu iki Av. Paes de Barros 1500 numerio ir leistis žemyn į Pirangos pusę vieną kvadrą. Žemyn leistis gaiima Rua Emboaçava iki Conde Prates ir ja pasukti dešinėn. Paėjęjus kokį 200 žingsnių, prie aikštelės pamatysite Tėvų Jėzuitų namus.

Iš miesto centro veža autobusai: Vila Zelina nr. 449, Vila California (Praça Clovis Bevilacqua). Nuo pašto rūmų autobusas Parque São Lucas, Perdizes ir Hospital das Clinicas.

Visi į iškilmes. Ta pačia progą pagerbsim visus Jonus Petrus ir Povilus, Jones, Petres, Paules ir Paulinas.

ATSILIEPKITE!

Kas žino, kur gyvena Vladzė Česonienė tankevičiūtė? Jai atėjo laiškas apie gimines Lietuvoje. Sužinoti ML redakcijoje.

VYRŲ BROLIJOS VEIKLOS KALENDORIUS

Birželio 21 d. šventkelionė į Aparecida do Norte.

Rugsėjo 13 d. spaudos bičiulių subuvimas balius.

Spalio 11 žaidimai Jurubatubos parke pas p. Vladą Jasilionį.

Lapkričio 8 ar 15 piknikas Praia Grande.

Juozas Baužys, pirm.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206.
Vila Prudente, Tel. 63-5352